

Ved Forslagets 2den Behandling blev der indsat en Bestemmelse om, at skriftlig og mundtlig Dansk skulde gøres til Genstand for mindst 300 Undervisningstimer i hver Klasse. Smød denne Bestemmelse er der ogsaa ført Anker, idet man har sagt, at det var alt for meget. En af vor Folkeskoles Lærere, en af de Mænd, som for Resten have taget ivrigt Del i alle de Forhandlinger, der have været førte om vort Skolevæsen, er saaledes ogsaa fremkommen med den Indvending, at 300 Timer var for meget; men da jeg fik talt med ham og fik ham til at gøre op for mig, hvor mange Timer han underviste i skriftlig og mundtlig Dansk i sin Skole, viste det sig, at han underviste i 287 Timer om Aaret, og han sagde, at det var ingenlunde for meget, han kunde snarere ønske at have flere Timer, naar blot Tiden slog til. Dette blev altsaa 7 Timer om Ugen, idet 7×41 er 287. Om dette Tal 287 Timer skulde have været nok saa heldigt som de 300 Timer, kan der jo føres Tale, men derpaa kan der dog ikke lægges megen Vægt, thi naar en Lærer let faar de 287 Timer, saa faar han ogsaa let de 13 Timer mere med, og vi ere alle enige om, at mundtlig og skriftlig Dansk er det allervigtigste Fag i vor Folkeskole, fordi det er det Fag og den Undervisning, der ligger til Grund og maa lægges til Grund for al anden Kundstabsstilegnelse her i Livet. Den ærede Minister har stillet Forslag om ligeledes at ændre § 13 om Skoleplanen. Den ærede Minister ønsker saaledes egentlig Paragraffen delt i to Dele, nemlig Bestemmelsen om Skoleplanen, som skal omfatte Skolernes Tal og Distriktsomraade og Lærernes Tal og Lønning; denne Plan skulde affattes af Skolekommissionen; Sogneraadet eller Kommunalbestyrelsen skulde erklære sig over den, og dernæst skulde den gennem Skoledirektionen indsendes til Ministeriet. Den anden Del af Paragraffen om Undervisningstiden, Skolegangsortene, Undervisningsfagene, Timetallet og det Maal, hvortil der skal naas i hvert Fag, foreslaar Ministeren ordnet ved en Undervisningsplan, som udarbejdes af Skolekommissionen. Der har Kommunalbestyrelsen ingen Indflydelse, Ministeren vil der lægge en større Myndighed i Skolekommissionens Haand. Naa, det kan der være noget, der taler for, jeg skal

ikke stærkt angribe det, Bønseligheden derved ligger for mig meget mere i, at kunne enes om, hvorledes selve Skolekommissionen skal se ud. Jeg skal gøre opmærksom paa, at der i Udvalget har været fremført en Betragtning, som jeg ikke tillægger saa ringe Betydning, nemlig den, at der ogsaa under de anførte Litra kan komme Bestemmelser ind, som kunne faa en ikke ringe økonomisk Betydning for Kommunen. Naar Undervisningstiden skal bestemmes, ligger deri tit og ofte et Krav om Udbvidelse af Lærerkrafterne ved Skolen, og det kan faa en ikke saa lille økonomisk Betydning for Kommunen, men dog vil man ved Bestemmelsen heraf gaa udenom Sogneraadene. Paa samme Maade kan det gaa med Bestemmelserne om Antallet af Fagene, om hvilke Fag der skal undervises i, f. Eks. om Indførelse af et Undervisningsfag som Sløjd eller Huslid i Skolen, hvor alene Anstiftelsen af Apparaterne kan paahvilde Kommunen ikke ubetydelige Udgifter, og det vilde Sogneraadet ingen Myndighed faa over, hvis man gik ind paa Ministerens Forslag om Delingen af Paragraffen paa denne Maade og Delingen af Myndigheden mellem Kommunalbestyrelsen og Skolekommissionen. Til § 14 har Ministeren stillet to Ændringsforslag. Det ene Ændringsforslag gaar ud paa en anden Affattelse af Paragraffen, og det er tiltraadt af Udvalget. Saaledes som Paragraffen derefter vil komme til at lyde, vil den komme til at berøre Skoleforholdene i visse Egne, navnlig i Vestjyllands Hedesogne og Altsogne, hvorom der allerede er talt her, og som jeg ikke i Dag skal dvæle yderligere ved. Det gaar ud paa for Æftertiden at give Ministeriet efter Indstilling fra den stedlige Skolebestyrelse Bemyndigelse til at lade det blive ved den bestaaende Tilstand paa visse Steder, saaledes at de Skoler, som nu ere derude, og som kaldes Bistoler, Vinterstoler eller Bogestoler, fremdeles maa drives ved ueksaminerede, ikke fast ansatte Lærere, hvis Dygtighed er anerkendt af Skoledirektionen, blot med den Begrænsning, at Børnetallet i dem ikke maa overstige 35. Naar Børnetallet stiger derover, maa der tages andre Forholdsregler. Ministeriet faar ogsaa Bemyndigelse til i samme Egne at tillade Oprettelsen af lignende Skoler. Jeg tror, at det er ganske nødvendigt, at